

τούμπανο

τούμπανο, το, ουσ. [<αρχ. τύμπανον], το τύμπανο, το ταμπούρλο: «το πιο αγαπημένο μου παιχνίδι, όταν ήμουν μικρός, ήταν ένα τούμπανο που μου 'χε φέρει ο νονός μου». (Ακολουθούν 12 φρ.).

- *έγινε τούμπανο, α.* πρήστηκε από κάποια παθολογική αιτία ή από το πολύ φαγητό: «στραμπούλιξε τον αστράγαλό του κι έγινε τούμπανο || τον τσίμπησαν οι μέλισσες στο πρόσωπό του κι έγινε τούμπανο || έτρωγε τόσο πολύ τον τελευταίο καιρό, που ήρθε κι έγινε τούμπανο». **β.** μέθυσε υπερβολικά, δεν ήξερε τι του γινόταν από το μεθύσι: «ήπια τόσο πολύ, που στο τέλος έγινε τούμπανο και δεν μπορούσε να σταθεί όρθιος».

- *θα σε κάνω τούμπανο στο ξύλο*, βλ. λ. [ξύλο](#).

- *κολοκύθια τούμπανα!* βλ. λ. [κολοκύθι](#).

- *να γίνεις τούμπανο*, (είδος κατάρας) να γίνεις πτώμα τυμπανιαίο: «να γίνεις τούμπανο, ρε κωλόπαιδο, αφού δε θέλεις να με βοηθήσεις».

- *ο γάμος θέλει τούμπανα και η εκκλησία ψάλτη*, βλ. λ. [γάμος](#).

- *ο κόσμος το 'χει τούμπανο*, βλ. λ. [κόσμος](#).

- *ο κόσμος το 'χει τούμπανο κι αυτός κρυφό καμάρι*, βλ. λ. [κόσμος](#).

- *την κάνω τούμπανο* (ενν. την κοιλιά μου), την πρήζω, τη φουσκώνω από το πολύ φαγητό: «κάθε φορά που κάθομαι να φάω, την κάνω τούμπανο, γιατί δεν ξέρω πότε θα ξαναφάω».

- *της την έκανα τούμπανο* (ενν. την κοιλιά της), την άφησα έγκυο: «μια φορά πήγα μαζί της και της την έκανα τούμπανο με το πρώτο».

- *το κάνω τούμπανο*, διαδίδω, προδίδω, κοινολογώ μυστικό: «μην του εμπιστευτείς τίποτα, γιατί το κάνει αμέσως τούμπανο σ' όλον τον κόσμο».

- *τον βρήκαν τούμπανο*, τον βρήκαν νεκρό μετά από μέρες και σε τυμπανιαία κατάσταση: «ήταν από μέρες χαμένος και τον βρήκαν τούμπανο μέσα σ' ένα ρέμα».

- *τον έκανε τούμπανο*, τον έδειρε άγρια, τον ξυλοκόπησε: «όπως ήταν αγριεμένος, τον άρπαξε στα χέρια του και τον έκανε τούμπανο».

- *τον έκανε τούμπανο στο ξύλο*, βλ. λ. [ξύλο](#).

- *τον κάνω τούμπανο*, τον μεθώ υπερβολικά, τον κάνω να μην ξέρει τι του γίνεται από το μεθύσι: «κάθε φορά που κάθεσαι να πει μαζί μου, τον κάνω τούμπανο».